

DID KREMLIN TRY TO SILENCE ROA NEWSPAPER?

Posted on February 15, 2012 by Keghart

Category: [Opinions](#)

Backgrounder: *"Third Power Plus" has been published in Armenia since October 2007. It does not represent any political force. Published under difficult circumstances and deprived of support from the government or the opposition parties, "TPP" in a short time has established a wide network of correspondents in Abkhazia, Artsakh/Nagorno-Karabakh, Azerbaijan, Czech Republic, France, Georgia, Germany, Hungary, Iran, Israel, Lebanon, New Zealand, Syria, Russia, South Ossetia, and US. There's a potential to expand the network to Australia, England, Greece, and Latin America (in particular, Argentina, Uruguay, Brazil). During its brief and successful history "TPP" has garnered the exclusive collaboration of many authoritative international organizations, the staff of presidential offices, the Foreign Ministry and embassies of many states, influential politicians, representatives from diverse communities in a dozen countries, and world-famous cultural figures. The influential French newspaper "Le Monde Diplomatique," with subscribers in more than 50 countries, has a cooperation contract with "TPP."*

Backgrounder: *"Third Power Plus" has been published in Armenia since October 2007. It does not represent any political force. Published under difficult circumstances and deprived of support from the government or the opposition parties, "TPP" in a short time has established a wide network of correspondents in Abkhazia, Artsakh/Nagorno-Karabakh, Azerbaijan, Czech Republic, France, Georgia, Germany, Hungary, Iran, Israel, Lebanon, New Zealand, Syria, Russia, South Ossetia, and US. There's a potential to expand the network to Australia, England, Greece, and Latin America (in particular, Argentina, Uruguay, Brazil). During its brief and successful history "TPP" has garnered the exclusive collaboration of many authoritative international organizations, the staff of presidential offices, the Foreign Ministry and embassies of many states, influential politicians, representatives from diverse communities in a dozen countries, and world-famous cultural figures. The influential French newspaper "Le Monde Diplomatique," with subscribers in more than 50 countries, has a cooperation contract with "TPP."*

The launch circulation of 5,000 "TPP," through a Russian-language monthly, was sold out within seven days in the kiosks of Yerevan, the capital of Armenia. According to experts, there is an urgent need to increase its circulation to 6,000 or even 10,000. Such circulation would be unprecedented in a country where the circulation of pro-government newspapers is 3,000 to 5,000. According to media observers, the popularity of the newspaper is due to its independence: Armenian newspapers belong to the authorities or the opposition and, accordingly, do not cover the activities and position of the opponents, or cover them in a negative manner. "TPP" is also the only Armenian newspaper where the views of all political parties are equally represented and in an objective manner. As well, only an infinitesimal number of Armenian newspapers have correspondents outside the republic. Most don't even have correspondents in the neighboring Armenian Artsakh republic, meanwhile "TPP" has a correspondent in Azerbaijan, which is in a state of war with Armenia.

Click [here](#) for Armenian text.

Did Kremlin Try to Silence RoA Newspaper?

Irina Marutyan, Deputy chief editor of "TPP", on behalf of the whole staff of the newspaper

Due to pressure from Russian Federation authorities, the four-year-old Armenia-based "Third Power Plus" ("TPP") is on the verge of folding. Russian official Vadim Pozdyshev, who has represented himself as a political adviser to Vladimir Putin and is on the staff of the Federation Council of RF, appropriated the finances of the newspaper deposited in a Moscow bank. Through an arrangement with the editors of "TPP," Pozdyshev exercised control over the publication's financial resources and was responsible for its subscription in Russia. Early last year he informed the newspaper management that the ideological orientation of the publication was unacceptable to the Russian authorities. Soon after, the assets of the newspaper disappeared from the "TPP" bank account in Moscow. After four years of successful publishing, "TPP" is on the verge of closing.

It's speculated that to hide his theft of the newspaper's money, Pozdyshev invented the excuse that Russian authorities were unhappy with the newspaper's ideological orientation. According to Pozdyshev, Russian authorities have been distressed with the coverage of Armenian authorities and that of opposition parties on Nagorno-Karabakh issue. That a Jewish and Azerbaijani journalists work for "TPP" was another reason for Russian objections, said Pozdyshev. He also claimed that the Russian authorities were outraged that French "Le Monde Diplomatique" newspaper is a partner of "TPP" and publishes articles on the position of France and a number of Western countries on foreign policy issues in the Armenian newspaper. The French newspaper is devoid of any hint of Russophobia. Apparently, according to Pozdyshev the situation is not mitigated by the fact that "TPP" provides extensive coverage of the Russian Federation. There are even instances when "TPP" did not cover embarrassing Russian issues--out of deference to Russia and its government.

In connection with the theft of newspaper's savings, representatives of the newspaper's team from various countries have sent letters to the Prime Minister of the Russian Federation Vladimir Putin, asking him to intervene and help redress the matter. The management of "TPP" has also contacted the President of Russian Federation Dmitry Medvedev with a similar appeal.

On August 1, 2011 the newspaper's editor received a notice from the Kremlin in which he was notified that the case had been referred to the law-enforcement agencies of Russian Federation. Following a three-month investigation by the ministry of internal affairs, of the theft of newspaper funds, the government decided--"because of its special importance"--to forward the case to the FSB on Oct. 28, 2011. For the past three months the investigation has been "carried out" by the administration of the Federal Security Service of the Russian Federation for Moscow and Moscow region for the Southern Administrative Division. According to sources, the deputy head of that department (Sergei Vladislavovich) is responsible for the case. Despite numerous attempts, "TPP" officials have been unable to contact the elusive Vladislavovich. The FSB categorically has refused to name and identify the rank of the deputy head to journalists. His phone number is (495) 675 - 20 - 40. The phone number of the person on duty at the agency is (495) 675-38-22).

According to reports, Russian authorities conducted an internal investigation, and convinced of the rightness of the newspaper's case have fired Pozdyshev. But the missing money has not been returned to the newspaper.

The official investigation of the crime was carried out, to put it mildly, in a strange manner. During the six-month investigation no representatives of the Ministry of Internal affairs of RF nor the representatives of FSB interviewed the management of the newspaper. Apparently, law enforcement officers were told to drag on the process as long as possible, hoping a fatigued "TPP" would give up its demands. The international staff of the newspaper will not put up with such designs and will continue to fight for the return of the newspaper's funds. The "TPP" team has demonstrated self-control and endurance for six months, but patience has its limits.

The editorial staff of "TPP" has irrefutable evidence of Pozdyshev's theft. Part of that evidence has been provided to law enforcement authorities of the Russian Federation. If its just demands are not redressed, "TPP" will publish the evidence.

The international team of "TPP" is interested in one question: is Vladimir Putin aware of this disgraceful case or have Russian officials blocked our letter to the prime minister? The letter to Mr. Putin was sent through the German postal system (DHL). A receipt for its delivery is attached. It was received by Sergei Valeryevich Kostyanov, an RF representative. The subsequent fate of the letter is unknown.

Տեղեկանք. *«Երրորդ Ուժ Պյունսը» Հայաստանում հրատարակվում է 2007 թ. հոկտեմբերի 5-ից: Չի ներկայացնում հանրապետության քաղաքական ուժերից և ոչ մեկին: Աշխատելով Հայաստանի ծանրագույն պայմաններում և զրկված լինելով պետական կառույցների կամ ընդդիմադիր ուժերի որևէ աջակցությունից՝ «ԵՈՒՊ»-ը կարճ ժամանակահատվածում աշխարհի տարբեր երկրներում թղթակիցների ընդարձակ ցանց ստեղծեց: Թերթն իր հատուկ թղթակիցներն ունի ԱՄՆ-ում, Ռուսաստանում, Ֆրանսիայում, Գերմանիայում, Հունգարիայում, Չեխիայում, Նոր Զելանդիայում, Իրանում, Սիրիայում, Լիբանանում, Իսրայելում, Վրաստանում, Ադրբեջանում, Աբխազիայում, Հարավային Օսիայում, Լեռնային Ղարաբաղում: Հնարավոր է ընդարձակել այս ցանցը՝ դրա մեջ ընդգրկելով Անգլիայի, Հունաստանի, Ավստրալիայի, Լատինական Ամերիկայի երկրների (մասնավորապես՝ Արգենտինայի, Ուրուգվայի, Բրազիլիայի) հատուկ թղթակիցներին: Նշված ժամանակամիջոցում պարբերականն այնպիսի լուրջ հաջողությունների է հասել, որ նրա հետ բացառիկ ձևով սկսել են համագործակցել միջազգային հեղինակավոր կազմակերպություններ, Նախագահների աշխատակազմեր, բազմաթիվ պետությունների ԱԳՆ-եր և դեսպանատներ, ազդեցիկ քաղաքական գործիչներ, աշխարհի տասնյակ երկրների փորձագիտական ընկերակցության ներկայացուցիչներ, մշակույթի աշխարհահռչակ գործիչներ: «Երրորդ Ուժ Պյունսի» հետ համագործակցության*

պայմանագիր է կնքել ֆրանսիական ազդեցիկ "Լը Մոնդ դիպլոմատիկ" թերթը, որը ներկայացված է ավելի քան 50 երկրներում աշխարհի 26 լեզուներով:

Սկզբնական շրջանում "ԵՌԴ"-ի տպաքնակը 2000 օրինակ էր, չնայած հայախոս Երևանի կրպակներում ռուսալեզու ամսաթերթը լիովին սպառվում էր 5-7 օրվա ընթացքում: Փորձագետների վկայությամբ, տպաքնակը 6-10 հազար օրինակի հասցնելու շտապ անհրաժեշտություն կա: ՀՀ պայմաններում և հաշվի առնելով "ԵՌԴ"-ի հրատարակման ժամկետները՝ սա աննախադեպ թիվ է: Համեմատության համար նշենք, որ Հայաստանում 15-20-ամյա կենսագրություն ունեցող և պետական հզոր աջակցություն վայելող իշխանամետ թերթերի տպաքնակը 3-5 հազար օրինակ է:

Դիտորդների կարծիքով, թերթի հանրաճանաչությանը նպաստում է երկու գործոն. 1. Գործնականում Հայաստանում առանց բացառության բոլոր թերթերը պատկանում են կամ իշխանություններին կամ ընդդիմությանը և համապատասխանաբար չեն լուսաբանում իրենց ընդդիմախոսների գործունեությունը և դիրքորոշումը կամ էլ ներկայացնում են խիստ բացասական ձևով: "ԵՌԴ"-ը միակ հայկական թերթն է, որի հետևում կանգնած չէ որևէ քաղաքական կամ այլ կազմակերպություն և նրանում անաչառ կերպով միանման ձևով ներկայացված են քաղաքական բոլոր ուժերի կարծիքները, ընդ որում հիմնականում բոլոր կուսակցությունների ղեկավարների կարծիքները: 2. Հայկական թերթերի 99 %-ը թղթակիցներ չունեն անգամ Լեռնային Ղարաբաղում, մինչդեռ "ԵՌԴ"-ը հատուկ թղթակից ունի նաև ՀՀ-ի հետ պատերազմող Ադրբեջանում:

Մոսկվան արդեն Հայաստանում է թերթեր փակում

Իրինա ՄԱՐՈՒԹՅԱՆ, "ԵՌԴ"-ի գլխավոր խմբագրի տեղակալ, թերթի ամբողջ կոլեկտիվի անունից

Ռուսաստանի Դաշնության իշխանությունների ջանքերով "Երրորդ Ուժ Պյուն" ("ԵՌԴ") թերթը, որը Հայաստանում լույս է տեսնում 4 տարի, հայտնվել է փակման վտանգի առաջ: Ռուսաստանյան պաշտոնյա Վադիմ Պոզդիշևը, որը ներկայանում է որպես Պուլտինի փիար խմբի անդամ և ՌԴ Դաշնային խորհրդի աշխատակից, յուրացրել է թերթի դրամական բոլոր միջոցները, որոնք պահվում էին Մոսկվայի բանկերից մեկում: "ԵՌԴ" խմբագրության հետ պայմանավորվածության համաձայն՝ Պոզդիշևը վերահսկում էր այդ միջոցները և պետք է օժանդակեր թերթը նաև ՌԴ տարածքում տարածելու գործին: Սակայն 4 տարվա ընթացքում նա պարբերաբար գրպանում էր թերթի միջոցները, ինչի

արդյունքում "ԵՌԻՊ"-ը հայտնվեց փակման վտանգի առաջ:

Փաստաթղթերով ապացուցված գողության փաստը քողարկելու համար Պոզդիշևը ասաց, թե պարբերականի գաղափարական ուղղվածությունը չի բավարարում ՌԴ իշխանություններին: Օրինակ, "ԵՌԻՊ"-ի էջերում Ղարաբաղի հարցում ԼՂՀ-ի, ՀՀ-ի իշխանությունների և ընդդիմության դիրքորոշումների լուսաբանումը (ռուսաստանյան պաշտոնյայի պնդմամբ, մոսկովյան որոշ կառույցներում այս նյութերը որակվել են որպես "ազգայնական", թեև դրանք միանգամայն անաչառ կերպով պարզապես պատմել են ԼՂ հարցում ՀՀ ժողովրդի և իշխանությունների ունեցած դիրքորոշման մասին):

Դժգոհություն է առաջացրել նաև այն, որ "ԵՌԻՊ"-ի աշխատախմբում կան նաեւ մեկ հրեա և մեկ ադրբեջանցի լրագրողներ (չնայած ռուս պաշտոնյայի ցանկությանը, "ԵՌԻՊ"-ի խմբագիրը շարունակեց համագործակցությունը նրանց հետ): Վ.Պոզդիշևին գայրացրել էր նաև այն, որ ֆրանսիական "Լը Մոնդո դիպլոմատիկ" թերթը` "ԵՌԻՊ"-ի մշտական գործընկերը, հայկական պարբերականի էջերում հրապարակում է միջազգային քաղաքականության որոշ հարցերի վերաբերյալ Ֆրանսիայի և արևմտյան մի շարք երկրների դիրքորոշումը (դիրքորոշում, որի մեջ ռուսաստանյացության ակնարկ անգամ չկա): Իրավիճակը չմեղմեց անգամ այն փաստը, որ "ԵՌԻՊ"-ը հավասար չափով և անգամ չափից ավելի լուսաբանում էր նաև ՌԴ-ի դիրքորոշումը նրան հետաքրքրող խնդիրների նկատմամբ: Գոյություն ունեն ևս մի շարք այլ, ամոթալի հանգամանքներ, որոնք "Երրորդ Ուժ Պլյուսը" չի բարձրաձայնի` բացառապես ՌԴ և նրա իշխանությունների հանդեպ հարգանքից ելնելով:

Ռուս պաշտոնյայի կողմից թերթի խնայողությունների գողության առթիվ "ԵՌԻՊ"-ի ստեղծագործական կոլեկտիվի ներկայացուցիչները աշխարհի տարբեր երկրներից դիմել են ՌԴ վարչապետ Վ.Վ. Պուտինին: Նրանց թվում են պրոֆեսիոնալ լրագրողներ Հայաստանից, Վրաստանից, Ադրբեջանից, Իրանից, Իսրայելից, Չեխիայից, Աբխազիայից և Լեռնային Ղարաբաղից: Նրանք, մասնավորապես, ՌԴ վարչապետի ուշադրություն են հրավիրել թերթի միջոցների աննախադեպ յուրացման փաստի վրա` խնդրելով վերջինիս միջամտել և օգնել վերականգնել արդարությունն այս հարցում: Համանման կոչով "ԵՌԻՊ"-ի ղեկավարությունը դիմել է նաև ՌԴ նախագահ Դ.Ա. Մեդվեդևին:

2011 թ. օգոստոսի 1-ին թերթի խմբագրությունը գրավոր ծանուցում էր ստացել Կրեմլից, որով տեղեկացվում էր, որ գործն ուղարկված է ՌԴ իրավապահ մարմինների քննարկմանը: Նշենք, որ "ԵՌԻՊ"-ի դրամական միջոցների հափշտակման փաստի քննությամբ գրեթե երեք ամիս "զբաղվում էր" ՌԴ ՆԳՆ-ն, որը, ծանր մտորումներից հետո, 2011 թ. հոկտեմբերի 28-ին որոշեց գործն ուղարկել ՌԴ ԱԴԾ (Ազգային անվտանգության ծառայություն, նախկին KGB, ներկայումս FSB), մեջբերում ենք` "հատուկ կարևորության պատճառով": Այժմ թերթի նկատմամբ կատարված հանցագործության հետաքննությամբ

արդեն երրորդ ամիսն է "զբաղվում է" ՌԴ ԱԴԾՎ Մոսկվայի և Մոսկվայի մարզի

Հարավային ՎՇ-ի բաժինը: Ըստ որոշ տվյալների, այս գործի պատասխանատուն հիշյալ բաժնի պետի տեղակալ, ոմն Սերգեյ Վլադիսլավովիչն է (ԱԴԾ-ն կտրականապես հրաժարվում է լրագրողներին հայտնել այս տեղակալի ազգանունը և կոչումը: Սակայն հայտնի է նրա ծառայողական հեռախոսահամարը՝ (495) 675-20-40 և այս գերատեսչության հերթապահի հեռախոսահամարը (495) 675-38-22): Ուշագրավ մի մանրամասնություն. որոշ տվյալների համաձայն՝ ՌԴ իշխանությունները "ներքին" հետաքննություն են անցկացրել, համոզվել են թերթի կոլեկտիվի ճշմարտացիության մեջ և գողության համար Վ.Պոզդիշևին հեռացրել են պետական ծառայությունից, սակայն դրամը լրագրողներին վերադարձնել չեն շտապում:

Հարկ է նշել, որ նշված հանցագործության պաշտոնական "հետաքննությունը" տարվում է մեղմ ասած, միանգամայն տարօրինակ կերպով: 5 ամսվա ընթացքում Ռուսաստանի ոչ ՆԳՆ և ոչ էլ ԱԴԾ ներկայացուցիչները հանցագործության փաստի առնչությամբ ոչ մի անգամ չեն հարցաքննել թերթի ղեկավարներին: Ըստ ամենայնի՝ ՌԴ-ի իրավապահները կարգադրություն են ստացել հնարավորին չափ երկարաձգել գործընթացը՝ հույս ունենալով, որ "ԵՌԴ"-ի կոլեկտիվը կհոգնի և կհրաժարվի իր արդարացի պահանջներից: Ինքնին հասկանալի է, որ թերթի ինտերնացիոնալ կոլեկտիվը չի հաշտվի նման հաշվարկների հետ և շարունակելու է սեփական միջոցները վերադարձնելուն ուղղված պայքարը: "Երրորդ Ուժ Պյուսի" կոլեկտիվն արդեն վեց ամիս տոկոսության և ինքնատիրապետման հրաշքներ է ցուցադրում, սակայն համբերությունն էլ սահման ունի, նույնիսկ լրագրողների համբերությունը:

Նշենք նաև, որ "ԵՌԴ"-ի խմբագրությունն իր տրամադրության տակ թերթի դրամական միջոցների գողության մեջ Վադիմ Պոզդիշևի ունեցած մեղքի անհերքելի ապացույցներ ունի: Այդ ապացույցների մի մասն արդեն տրամադրվել է ՌԴ իրավապահ մարմիններին: Այս գործում արդարությունը վերականգնելուց հրաժարվելու դեպքում "Երրորդ Ուժ Պյուսի" խմբագրությունը կհրապարակի այդ ապացույցները:

"ԵՌԴ"-ի ինտերնացիոնալ կոլեկտիվին միայն մի հարց է հետաքրքրում. Վլադիմիր Պուտինը գիտի՞ այս ամոթալի գործի մասին, թե՞ ռուսաստանյան հայտնի կառույցների պաշտոնյաները, ինչպես և խոստացել էին մեզ, "ուղեփակել են" ՌԴ վարչապետին հասցեագրված մեր նամակը:

